

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Poslanica goriškega nadškofa.

I.

„Slovenec“ je sinoči priobčil v slovenskem prevodu zoper „Sočo“ naperjeno poslanico goriškega nadškofa. Upamo, da je ni po svoje popravil in ker se mislimo ž njo obširneje baviti, se nam zdi potrebno, da priobčimo tisti odstavek, kateri se nanaša na rečeni goriški list in sploh na slovensko časopisje.

Poslanica se bavi tudi z drugimi vprašanji, obširno govori o cerkveni jedinstvi in njenih nasprotnikih, o spoštovanju, katero so verniki dolžni škofom, o pokorščini duhovnikom, o notranji gimnaziji v goriškem malem gimnaziju, o katoliških društvih, sploh o rečeh, katere so mej seboj v pravlahli zvezi.

Odstavek glede „Soče“ slove: „Tudi še v naših dneh ne nehajo nekateri časopisi delovati cerkvi v pogubo tako, kot smo v omenjenem pismu (iz l. 1887.) izjavili, in od dne do dne so predrnejši. Najbolj me pa boli, da take časopise neredko dejanski in z denarjem podpirajo duhovniki, ne meneč se za naš, dasi zelo važni opomin.“

V našem mestu (Gorici) izhajata dva taka časopisa, jeden v laščini, drugi v slovenščini. Oni je bil vedno pripravljen žaliti nauke sv. vere in poniževati oblast škofov in duhovnikov; ta pa že dlje časa tako predrzno presoja škofove in duhovnike in tako uporno piše proti učeči cerkvi, da se je pri nas zelo bati za cerkveni red (disciplino). Hujše je, da skuša ta list svoje delovanje, ki se mora obsojati, skrivati s „katoliškim“ imenom in se celo ne straši navajati mojega imena, s katerim se izgovarja, kot bi bil jaz njegove stranke ali kot bi se z mojim dovoljenjem ono pisalo. In ravno ta slepilna barva katoliškega imena goljufa mnoga neprevidna srca, mej tem ko nasproti vsi vedo, da oni prvi časopis pišejo neverci ali liberalci, ki se ne samo ne imenujejo katoličane, marveč se javno bahajo s svojim liberalstvom.

Najbitkeje me je pa užalilo, da se imenovani časopis drzne mene stavljati v protislovje s prevzvišenim ljubljanskim

skim knezom in škofom, kot bi jaz soglašal z liberalne stranke trditvami, obsojal njegove apostolske namene in čudovito modrost v delovanju, vzlasti pa da ne bi soglašal z njim glede na politična vprašanja. Imenovani časopis se je drznil dolžiti prevz. ljubljanskega škofa, da je izvršil „fidei violatae crimen“, da je kompromitoval katoliško vero in ves duhovski stan, da je v zlobne namene zlorabljal izpostavljanje sv. Rešnjega Telesa in da je več družega tacega zelo slabega ustanovil. Poteh opazkah je pristavil: „Srečni smo, da pri nas stvari še niso take. Naš nadškof daje duhovnikom popolno slobodo v političnem delovanju. Zato blagrujemo Goričane.“

Jaz torej ta in vsa te vrste očitanja s tem iz celega srca zavračam in hočem, naj vsi naši duhovniki in verniki vedo, da sem s prevzvišenim ljubljanskim škofom popolnoma jedne misli in da tudi glede na cerkveno-politične zadeve ne učim družega evangelija, nego on, „ker vender ni družega; toda so nekateri, ki motijo vernike in hočejo prevrtni Kristusov evangelij.“

Sodim, da počenjanje imenovanih časopisov škoduje katoliški veri in krščanskemu redu, in očetovsko opominjam vse one, ki sodelujejo, izdajajoč ali pišeč jih, naj opuste to počenjanje in se poboljšajo.

V ta namen ne morem, da ne bi Vas častni bratje, in po vas tudi može neduhovnike, ki se pečejo s politiko, opominjal z besedami pok. turonskega zbora l. 1849.: „... Duhovniki naj (v političnih zadevah) ničesar ne store, o čemer se niso posvetovali s škofom in čemer škof ne pritrjuje. Pisatelji pa, bodite katerikoli, naj se odločno ogibljejo, da ne bi, kot pravijo, zavoljo sprave narodov s cerkvijo, ali tudi s kako drugo pretvezo doseči kaj dobrega, spravili božje in nepremeljive ustave cerkve same v tiste nevarnosti spreminjanja, katerim so podvržene človeške družbe: da sami ne padejo v zmoto, ki je zavržena kot krivoverska, kot bi iz skupine vernikov prehajala v pastirje oblast

cerkvene službe in vlade. Kadarkoli se pa tičejo politična vprašanja vere in duševnih stvari, naj sodijo in pišejo po tistih navodilih, ki so sklenjena v cerkvenih spisih in v novejših papeških odlokih.“

Vas torej, častni bratje opominjam, da časopisov takega mišljenja in delovanja, naj izhajajo v našem mestu, ali kod drugod v katerem koli jeziku, ne podpirate niti z dejanjem, niti z denarjem in da jih ne prebirate. Ravno tako hočem in ukazujem, da podučite vernike, ki so izročeni Vaši skrbi, o tem mojem pismu in njegovi vsebini, koder in kakor se vam zdi primerno in jih skušate odvrtiti, da ne bodo brali časopisov, ki smo jih gori omenjali.

In ker se tako pobija dostojanstvo in oblast škofov, ki jo napadajo cerkveni sovražniki z neverjetno predrznostjo, zato sodim, da je najbolj potrebno, da vernikom večkrat in obširneje govorite o značaju učeče cerkve in o škofovski oblasti, silno zabičujoč opomin sv. Ignacija: „Česti Boga, kot Stvarnika in Gospoda vseh; škofa pa, kot prvaka duhovnikov, ki nosi božjo podobost: Božjo zavoljo prvenstva, Kristusovo pa zavoljo duhovstva. V cerkvi ni nič večjega, nego škof, ki je Bogu posvečen v blagor celega sveta. Kdor spoštuje škofa, tega spoštuje Bog; tako bo pa tudi Bog kaznoval tistega, ki onega sramoti.“

Nobenega vzroka ni, da bi se bal kak narod ali njegova čast cerkve ali škofov. Cerkev ne išče v narodih družega, nego kar je božje in Jezusa Kristusa. Gospod Kristus mora vladati ne samo posamnim ljudem, marveč tudi celim narodom: „Prosi me, in dal ti bom narode v delež.“

Zato ne najde narod miru, dokler ne prizna Jezusa Kristusa za svojega kralja. Škofove pa, namesto Kristusa poslani, ko skušajo utrditi kraljestvo Jezusa Kristusa in njegove pravice, ne samo ne nasprotujejo narodom in njihovim pravičnim težnjam, marveč celo vrlo pomagajo njihovu srečnemu razvoju in podpirajo njihovo resnično slavo. „Pravičnost namreč povzdiguje narod; greh pa dela ljudstva nesrečno.“

Če pa ostanejo v svojih sklepih imenovani časopisi, kar odvrni Bog in kar upamo, da se ne bo

Listek.

„Visoka zbornica“.

III.

Vodja krščansko-socialne stranke dr. Karol Lu e g e r: Impozantna postava, temnorjavi kodrasti lasje, široka, kratka brada. Dasi že nad petdeset let star, še vedno lep mož. Vó to in izkorišča to. Sploh ne postavlja nobene svojih lučij pod mernik. Pravi Dunajčan: zal, koketen, ljubeznjiv, drzen, rezorč, kolikor ga je, vedno v opoziciji, vedno zadovoljen, če more koga jeziti. Šala mu gre nad vse in ljudi za norca imeti, je njegova strast. Majhen predmestni politik je po srečnih okolišnih prišel na površje, na kateri ga omotice obvaruje le njega velikanska domišljavost. Vstopil je najprej kot demokrat (nekaj slavne lokalne stranke dunajske) v občinski svet, kjer se je učil pri dr. Mandlu, strastnem in prepirljivem ljudskem tribunu. Od svojega mojstra, odličnega strokovnjaka v občinskih rečeh, se je naučil vsega, kar se je bilo pri njem naučiti. Iztisnjeno citrono je potem proč vrgel. Postal je glasnik vseh desparatnih instinktov propadajočih dunajskih obrtnikov. Postal je protisemit zoper svojo voljo, ko se temu rastočemu gibanju ni mogel več ustavljati, ne da bi prišla v nevarnost njegova popularnost. Kar

ga je vzpodbujalo in naprej gonilo, je bilo sovražstvo proti dunajskemu liberalnemu časopisju, ki je glede njega mnogo grešilo. Komedijant z dušo in telesom, mora imeti občinstvo, oder, priznanje. Plöskanje mu je potrebno za življenje, porogljiva kritika ga duši, ga jezi, da besni. Takrat je podoben fanatiku, in to ni: vsaj ne trajno, z razumom, kvečjemu mimogrede, s temperamentom. Mej mnogimi prepričanji, katere je že imel — vselej je bil prepričan, da je prepričan — sta bili le dve trajni in resnični: bil je vedno pobožen in vedno črnorumen. Bil je dober sin svojim starišem, dober brat svojim sestram; slednjim na ljubav je ostal samec in tako pridno molil, kakor one. Ko je nekoč — v svoji demokratični dobi — šel čez neko brezno, mrmral je očenaš in prišedši na drugo stran s hvaležnim pogledom k nebu vzkliknil: Molil sem. Pristaša in soizletnika njegova sta tedaj bila dva — žida. Črnorumen je bil že kot dijak in se je s tem rad bahal. Pri nekem komersu v Dijaninih dvoranah je uničil nekega nemškonnacionalnega burša — moža, kateri je postal pozneje advokat in je pod Luegerjevim protektoratom kandidoval za obč. svet. Vedno je bil pobožen in črnorumen — pa vender ni bil potrjen kot dunajski župan! To ga boli, še bolj, nego se vidi. Popularnost, kakor jo izražajo Lueger-plesi, Lueger svetinje, Lueger-kipi,

romanja k njegovi sliki itd., ga za to ne more odškoditi. Predmestja bi ga bila morala videti z zlato verižico okrog vratu! Ta nedosežen triumf ga boli bolj, nego ga vesele vsi doseženi skupaj. To je njegovo zgovernost naredilo nenaravno strupeno, dasi je prava dunajska zgovernost, katere korenine sežejo do krepkega meniba Abrahama a Santa Klara. To je sveža, krepka zgovernost, doviti je rezelek, humor izviren. A premalo je v njej presrčnosti, katere treba izobraženemu možu, ki hoče biti ljubljén, in politiku, ki hoče biti čislán. Temeljni ton je vulgaren. To je nefinost političnega parvenija, kateremu lov za popularnost ne da časa, da bi se izobrazil. Sicer se pa rad ponaša s svojim plebejstvom, je nalašč podčrtava. Tako brez potreb pa ni, kakor se dela. Sicer je res še kot advokat, že ko se mu je prav dobro godilo, kadil smodčke najslabše vrste, dvajset komadov na dan, in si prižgal „kubo“ samo če ga je kak odličnjak obiskal, a zdaj je že prišel do „britanike“. Tudi dobre hrane ne zaničuje. Rad sede za dobro obloženo mizo in prej se ni branil niti židovske hrane, zlasti mastne, ritualne ne.... Mož združuje v sebi junaškega tenorja in bas-buffo, častilakomnega streberja in dobro dušo. Spretni zakulisniki so ga povzdignili in nekega dne pade z ropotom mej staro železo.

zgodilo, in če se ne spametujejo potem naj vedo vsi verniki, tudi neduhovniki naše nadškofije, da je vsem prepovedano pod smrtnim grehom podpirati, brati ali obdržavati jih na kakršnen koli način."

V Ljubljani, 20. maja.

Minister Bilinski v svojem govoru v državnem zboru pri davčni reformi, ko je odgovarjal Mladočehoma Haroldu in Kaizlu, ni napravil do brega utisa. Bil je jako malo stvaren, četudi mu je beseda tekla gladko. Posebno, ko je izpodbijal avtonomistične pomisleke mladočeskich poslancev, je bil vse premalo resen. Norčeval se je naravnost, kar pa ni bilo umestno posebno od ministra, ki je Poljak. Češka plačuje največ davkov in je zatoj treba, da finančni minister dostojno govori s češkimi zastopniki. Posebno pa bi moral biti previden Poljak, ker je Češka že mnogo denarja žrtvovala tudi za Galicijo. Najmanj se pa spodobi, da se kdo norčuje iz avtonomizma, ki je sam kot poslanec bil največji avtonomist. S takim postopanjem pač vlada Mladočehov ne boče pridobila. Kar boče dosegel Bađeni, boče pa Bilinski spridil.

Dvojezično vseučilišče. Brno baje že v treh letih dobi dvojezično vseučilišče. Nekateri prednati se boče predlagali v nemščini, drugi pa v češčini. Ta misel izvira od Nemcev in so v ta namen že upeljali obligatni drugi deželni jezik v gimnazije. Čehi niso prav zadovoljni s takim vseučiliščem, kajti nadajali so se, da se osauje v Brnu posebno češko vseučilišče, kakor je v Pragi. Da so Nemci za dvojezično vseučilišče, je več praktičnih razlogov. Nemci spoznavajo, da brez znanja češčine uradniki na Moravskem izhajati ne morejo. Da boče njih sinovi mogli dobivati službe, so pa sklenili šole tako organizovati, da se boče vsakdo lahko naučil obeh deželnih jezikov. Moravski deželni glavar je bil nedavno pri cesarju zaradi osnove tega vseučilišča. Morda bi bilo tudi v Ljubljani umestno dvojezično vseučilišče.

Dittes in svobodna šola. Na Dunaju je umrl nemški vzgojevalec Dittes. Tudi mej učitelji je vzbudila Dittesova smrt sožalje, četudi se to ne vjema s protisemitskim njih političnim prepričanjem. Dittes je bil namreč ves čas velik sovražnik klerikalizma in protisemitizma. Bil je bolj liberalnega mišljenja, kakor je zjednjena levica. Bil je velik nasprotnik dr. Luegerja, proti kateremu je jedenkrat na željo liberalcev kandidoval v mestni zbor, pa je propal. S tem, da se dunajsko učiteljstvo nakrat jako toplo spominja Dittesa in njegovega delovanja, kaže, da se še ni povse izneverilo liberalnim načelom. Učitelji so le mogoče obljube protisemitov izrabile v protiberalni tabor. Kaka mala stvar pa utegne pruzročiti, da zopet ta tabor ostavijo. Posebno če bi krščanski socijalisti jeli preočitno delati za klerikalne namene in kratiti svobodo učiteljem, bi jih poslednji več ne mogli podpirati.

Pr ti krščanskemu socijalizmu začel se je v Nemčiji lud boj. Najprej ga je obsodil sam cesar v jako ostrih besedah in pastorjem, rekli bi, naravnost prepovedal baviti se s politikom. Sedaj se je pa izdal ukaz, da morajo vsa protisemitska društva predložiti izkaze svojih članov. Vlada hoče vedeti, koliko je uradnikov mej protisemiti. Pričakuje se, da boče uradniki disciplinarno kazaovani, ker so pri društvih, ki ovirajo vladno politiko. Menda v Nemčiji slutijo, da krščanski socijalizem vodi do socijalnega demokratizma. Sedaj se hujška ljudstvo proti židovskemu kapitalu, a posledica temu pa utegne biti, da se ljudska jeza obrae proti kapitalu sploh. Krščanski socijalisti v Nemčiji se pa ne mislijo kar udati, temveč boče nadaljevali svoje delo. Seveda brez podpore državnih uradnikov ne boče posebno gladko šio.

Vstaja na Kubi. Španija se že resno boji, da izgubi Kubo, posebno ker Zjednjene države vstaje podpirajo. Zato že v Madridu mislijo, kako bi se s Kubanci pobotali. Stvar je pa precej težavna, ker bi Španci radi še nadalje tako molzli Kubo, kot so dosedaj. V to pa Kubanci seveda ne privoliijo. Mnogo bi se storilo stem, da se na Kubi vpelje neka samouprava in se nastavijo domači uradniki. Proti temu je pa špansko plemstvo. Dosedaj so plemenitaši imeli vse najboljše službe na Kubi. Ti ljudje pa niso dobivali mastnih plač, a so tudi na ctoku na vse mogoče načne ljudstvo odrali. Če je kak plemenitaš služil deset let na Kubi, povrnil se je domu bogatin in ni mu bilo treba več imeti skrbi, kako boče živel svojemu plemstvu primerno. Španska

vlada se misli obrniti do evropskih velevlasti, da bi posredovale mej Španijo in vstaši. Kdo ve, če boče vstaši marali poslušati evropske velevlasti, ko vedo, da se nobena za Špance ne pojde bojevati.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 20. maja.

Občinski svet ljubljanski imal je sinoči sejo, katere se je udeležilo 23 mestnih odbornikov. Otvorivši sejo, naznanil je podžupan dr. vitez Bleiweis Trsteniški, da je cesarsko hišo zadela britka izguba: umrl je brat pravitlega vladarja, nadvojvoda Karol Ludovik, obče znan vsled svoje izredne dobrosrčnosti. Gospod podžupan izprosil si je od občinskega sveta ovlaščenje, da se z dvema tovarišema iz občinskega sveta poda danes k deželnemu predsedniku in da v imenu mestne občine izrazi globoko sožalje. Občinski svet, ki je stoje poslušal naznaniilo, pritrdil je z dobro kluci podžupanovemu predlogu.

Župan Hribar poročal je obširno o uspehih deputacije občinskega sveta, poslance na Dunaj v raznih občinskih zadevah. Prijetna naloga mi je — rekel je gospod župan — poročati danes v imenu odposlanstva, kateremu je občinski svet naročil podati se na Dunaj, da pri osrednji vladni posreduje v mnogih, glede občinske uprave, mestnegastanovništva in razvoja Ljubljane važnih zadevah; prijatna zato, ker zamorem reči, da je odposlanstvo doseglo vsehskozni zadovoljilnih uspehev. Gospod župan omenja, da se poročilo razteza seveda le na one točke, ki se za sedaj ne odtezajo še javni diskusiji, zagotavlja pa, da je odposlanstvo še v mnogih drugih zadevah, katere tekom časa gotovo dozore, posredovalo večinoma s povoljnim uspehom.

Najvažnejša naloga odposlanstva je pa bila, izposlovati ljubljanskim posestnikom, katerim je potres poškodoval hiše, in pa mestni občini v regulacijske namene nadaljnjo državno podporo. Da to doseže, poklonilo se je odposlanstvo dne 12. t. m. gospodu ministerskemu predsedniku, dne 14. t. m. pa gospodu finančnemu ministru. Pri obeh visokih dostojanstvenikih trudilo se je odposlanstvo pojasniti položaj, v katerem se nahajajo nekateri — zlasti že prej zadolženi — hišni posestniki ljubljanski in pa mestna občina, kateri je najedenkrat nastala dolžnost do obsežnih regulacijskih del. Gospod župan izrekel je v tej priliki v imenu odposlanstva obžalovanje, da se je gospod deželni glavar, ki je za to odposlanstvo dobro vedel, nekako v naglici, ko da bi mestna občina hotel prehiteti, podal na Dunaj ter da je tam posredoval čisto samostavno za podporo deželi kot samoupravemu telesu. Da je tak separatizem moža, ki je po svojem postavljenji dolžan varovati koristi vse dežele, katere jako važen sestavni del je vsekakor deželno stolno mesto, ako ne drugzega, vsaj jako čuden in da pri merodajnih faktorjih — o čemer se je odposlanstvo tudi prepričalo — ni vzbuditi in utriliti mogoče spoznanja, da je poleg dežele potrebno nadaljnje državne podpore tudi nje stolno mesto, ni treba še posebej naglašati. S pohvalo pa mora odposlanstvo omeniti vne me, s katero so njegov trud zlasti pri finančnem ministru podpirali gospodje deželni predsednik baron Hein, državni poslanec Kušar in državni poslanec prevzvišeni baron Schwegel. Uspeh tega skupnega prizadevanja je bil, da se še ta teden predloži zbornici poslancev načrt zakona, vsled katerega se za potrebne hišne posestnike ljubljanske, za regulacijo mesta in za zopetno sezidavo vglad potresa porušeni deželni poslopj dovolj poldrugi milijon 3% v večletnih obrekih vradljivega državnega posojila.

Glede na to, da boče pred justično palačo, katere se boče sezidala na posestvu Zeschkovih dedičev, vadno velik osobni promet, dalje z ozirom na to, da se ne izgubi glavno pročelje tega velikega poslopja, zdlo se je odposlanstvu potrebno povprašati v justičnem ministerstvu, če bi ne bilo mogoče, poslopje toliko umakniti, da nastane pred njim trgu podoben prostor, pročelje pa arhitektonsko tako ozaljšati, da boče napravljalo monumentaln utis. Prvo vprašanje zdlo se je odposlanstvu zato važno, ker si — ako bi se stvar dala urediti po omenjenem načinu — mestna občina prihrani neprimerno velike izdatke za trg, ki bi se sicer na celem, vsled parcelacije pred justično palačo ostalem stavbenem četrverogelniku napravil moral. V obeh ozirih je odposlanstvo od merodajnih osob do vilo zadovoljilna pojasnila. V trgovskem ministerstvu posredovalo je odposlanstvo zaradi upeljave telefona v Ljubljani in dobilo je zagotovilo, da se to po rešitvi nekih formalnostij gotovo zgodi in da se Ljubljana potem telefonično zveže s Trstom ali Gradcem — kar se pridružuje natančnemu prevdarku, kaj bi glede na trgovino in ostali promet bilo primernejše — ter s posredovanjem jednega teh telefonskih govorišč z Dunajem.

V istem ministerstvu prosilo je odposlanstvo, da bi c. kr. poštna uprava prevzela od mestne občine one poštne marke, katere je po takime-novanih kepah prejela za svojo ubožno zaklado in za poškodovance vsled potresa. Zagotovila se mu je ugodna rešitev dotične prošnje mestnega magistrata. Dalje izrekel je odposlanstvo v istem ministerstvu željo, naj bi se v novo poštno poslopje upeljala električna osvetljava in dobilo je zagotovilo,

da se bo to po rešitvi nekih formalnostij gotovo zgodilo. Konečno je v istem ministerstvu odposlanstvo posredovalo, da bi se iz kredita za razstave dovolil vsakoleten donesek za stalno razstavo izdelkov malega obrtništva, katere bi se v Ljubljani ustanoviti imela. Od merodajnih osob odsvetovalo se je odposlanstvu napravljati tako stalno razstavo, češ, da so skušnje dokazale, da se take razstave drugod niso obnesle, ker je prvič z njimi združenih vender precej letnih troškov, drugič pa popolnoma zgreše svoj namen, ako obrtniki ne menjavajo večkrat razstavljenih predmetov. Nasvetovalo se je pa prirediti v Ljubljani samostalno ali pa po posredovanju tehnološkega obrtnega muzeja dunajskega razstavo motorjev za malo obrt in zagotovilo se je v ta namen tudi državno podporo ne izpod 500 glđ.

Po dobljenem naročilu povabilo je odposlanstvo gospoda ministerkega predsednika grofa Bađenija, da se udostoji priti v Ljubljano ter tu osobno prepričati se o žalostnem položaju, v katerem se nahaja veliko število nje hišnih posestnikov, in pa o nalogah, katere vsled potresa čakajo mestno občino. Ob jednom je odposlanstvo izreklo prošnjo, naj bi gospod ministerski predsednik o tej priliki bil gost mestne občine. Prevzvišeni gospod je z njemu lastno ljubeznivostjo obljubil, da tekom letošnjega poletja prav gotovo obišče Ljubljano ter je blagovoliil vzprejeti tudi za ta slučaj gostoljubje našega mesta. Konečno omenil je gospod župan, da so gospodje ministerski predsednik, finančni minister, trgovski minister, pravosodni minister, učni minister, vojni minister in železnični minister odposlanstvo izredno ljubeznjivo sprejemali ter vsi kazali zanimanje in sočutje z našim lepim, a tako hudo izkušanim mestom.

Predlogi, katere je župan Hribar stavil v imenu odposlanstva, so, da občinski svet vzame to poročilo na znanje, potem pa sklene:

1. Občinski svet z radostjo jemlje na znanje, da boče Njegova Prevzvišenost gospod ministerski predsednik grof Kazimir Bađeni obiskal tekom letošnjega poletja Ljubljano in izreka, da smatra za veliko čast, da se je udostojil vzprejeti za to priliko gostoljubje mestne občine.

2. Visokemu c. kr. justičnemu ministerstvu odpošlje se prošnja, naj bi se pri izdelavi načrtov za projektovano justično palačo pažilo na to, da se pred glavnim pročeljem uredi trgu podoben prostor, in da se glavno pročelje arhitektonsko okraši. Ob jednom naj se v tej prošnji izreče, da je mestna občina pripravljena odkupiti od c. kr. justičnega erarja prostor, kar bi ga od svojega stavbšča za omenjeni trg odstopil, po ceni, katero je isti plačeti moral prodajalcu.

3. Visokemu c. kr. trgovskemu ministerstvu odpošlje se prošnja a) za vpeljavo telefona v Ljubljani, pri čemer naj se naznani število govorišč, na katere bi po sedanjih prijavah za gotovo računiti bilo; b) za upeljavo električne osvetljave v novo poštno poslopje. Tej prošnji priložiti je tarifo, iz katere boče razvidno, za kakošno ceno boče mestna občina iz svoje električne naprave oddajala svetlobo. c) za priredbo razstave motorjev za malo obrt v Ljubljani na ta način, da se ista prepusti tehnološkemu obrtnemu muzeju na Dunaju s podporo ministerstva.

4. C. kr. tehnološkemu obrtnemu muzeju odpošlje se prošnja za priredbo razstave motorjev za malo obrt v Ljubljani z dodatkom, da se je občinski svet obrnil ob jednom do visokega ces. kr. trgovskega ministerstva s prošnjo za podpiranje te razstave.

Obč. svet. dr. K r i s p e r naglašja, da so vapehi, ki so se dosaghi taki, da deputacija zasluži zahvalo občinskega sveta. Ob jednom opozarja na svoje dotične predloge v zadnji seji mestnega zbora, češ, da se je občinski svet nazadnje vendar le sprijaznil z njegovimi predlogi. Pri glasovanju bili so soglasno vzprejeti predlogi župana Hribarja ter predlog obč. svet. dr. Krisperja, naj se deputaciji izreče zahvala za uspešno posredovanje.

Obč. svet. dr. K r i s p e r stavil je nujni predlog, naj se z ozirom na to, da je ljubljanskemu mestu osigurano za regulacijske namene novih 450.000 gl., da je pri večini novih zgradb treba odkupiti večje ali manjše prostore in z ozirom na to, da sedanji odbor za nakupovanje hiš in prostorov v regulacijske namene preočasi deluje, ker je preobložen z delom — takoj ustanovi še drug jednak odbor in da se obama odboroma gotovo okrožje ali gotovi objekti prideliijo. Župan Hribar izrekel se je proti nujnosti tega predloga, ker državni zbor še ni dovolil mestu novega posojila in bi se občinski svet torej vsekakor prenagil. O predlogu obč. svet. dr. Krisperja pa naj bi se posvetovalo kot o samostalnem predlogu. Pri glasovanju dr. Krisperjevega predloga bila je nujnost odklonjena, proti čemer je obč. svet. dr. Krisper oglašil protest, ki se vzprejme v zapisnik.

Potem prestopilo se je na dnevni red in je obč. svet. dr. S t a r e poročal glede zemljeknjižnega prepisa pekovskemu društvu v Ljubljani lastnega nepremičnega premoženja. Občinski svet je sklenil, da se razveljavi sklep z dne 5. avgusta 1890 ter da občina priznava lastno pekovega društva in da izda izjavo glede dovolitve zemljeknjižnega prepisa. — V deželni železniški svet bil je po nasvetu obč. svet. S v e t k a izvoljen župan Hribar.

(Konec prih.)

Nadvojvoda Karol Ludovik †.

Včeraj zjutraj je izdihnil svojo blago dušo pre-sumptivni prestolonaslednik, brat vladajočega cesarja, nadvojvoda Karol Ludovik.

Pokojnik se je poročil dne 30. julija 1833. l. kot tretji sin nadvojvode Franca Karola. Vzgojen za vojaški stan je postal l. 1848. polkovnik, a ker se je zanimal tudi za upravne stvari, preselil se je l. 1853. v Lvov, kjer je bil tedaj namestnik grof Goluchowski, in se temeljito seznanil z vsemi strokami državne uprave. S svojo prijaznostjo, dobro-srčnostjo in velikodušnostjo si je pridobil v Gališki splošne simpatije in mu je prebivalstvo gališko do današnjih dni ohranilo prijazen spomin. Iz Lvova se je nadvojvoda Karol Ludovik preselil kot na-mestnik v Inomost, kjer je deželi na srečo vladal mnogo let.

Kasneje je pokojni nadvojvoda živel stalno na Dunaju, prepotoval pa o raznih prilikah malone vse kronovine širnega cesarstva in spoznal njih razmere. Zlasti se je zanimal za znanost in umetnost. Leta 1873. je bil protektor svetovne razstave dunajske, za katero si je pridobil velikih zaslug. Sploh se je mnogo zanimal za industrijo in obrtnost ter si s svojo koncilijantostjo in prijaznostjo z vsakim, s komur je prišel v dotiko, pridobil mej Danajčani priimek „der bürgerliche Erzherzog“.

Pokojni nadvojvoda je bil trikrat oženjen. Dne 4. novembra 1856. leta se je poročil s princezijo Margareto, hčerjo saskega kralja Ivana, katera pa je umrla že leto pozneje; dne 16. oktobra 1862. l. se je poročil s princezijo Anuncijato bourbonsko-sicilsko, katera je umrla 4. maja 1871. l., zapustivši četvero otrok; dne 23. julija 1873. l. se je nadvojvoda poročil tretjič in sicer s princezijo Marijo Terezijo de Braganza, katera mu je povila dve hčeri.

Letošnjo zimo je nadvojvoda potoval v Egipt k svojemu, ondu zdravečemu se sinu, nadvojvodi Francu Ferdinandu, potem v Jeruzalem in v Da-mask, in tam je dobil bolezen, kateri je sedaj podlegel.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. maja.

— (Dež. predsednik baron Hein) je danes nastopil kratek dopust. Vodstvo dež. vlade je pre-vzel dvorni svetnik g. Schemerl.

— (Občinski svet) Konec poročila o sinočni seji občinskega sveta smo morali zaradi nedosta-janja prostora odložiti za jutri. Razprava je bila kaj živahna. Vrh dr. Gregorič, kateri še do da-našnjega dne ni priobčil izjave prejšnjih dež. od-bornikov glede njegovega imenovanja primarijem v dež. bolnici, jo je zopet enkrat pošteno skupl. Mož je padel že tako globoko, da se drzne v javni seji izreči očite neresnice. Trdil je, da je bivši župan najel v Trstu posojilo 60.000 gld., kar je do cela iz-mišljeno. Takega postopanja je pač zmožen samo dr. Gregorič!

— (Imenovanje). Davčni kontrolor g. Kamilo Murgel je imenovan davkarjem, davčni oficijali gg. Anton Grohman, Žiga Furlani, Ant. Križ-man, Bogoljub Zazula, Edmund Soklič in Ri-chard Maliy so imenovani davčnimi kontrolorji, davčni praktikant g. Josip Ahlin pa davčnim pristavom.

— (Pomagalo je!) Naša sinočna notica glede dolga, kateri so napravili klerikalni agitatorji v gostilni g. Zadnikarja pri minulih občinskih vo-litvah, je pomagala. Poroča se nam, da so ga pri-zadeti gospodje, ki sinoči poravnali, na veliko ve-selje krčmarja, kateri je že mislil, da dneva plačila ne uka.

— (Poročil) se je včeraj g. Dragotin Hri-bar, lastnik tiskarne v Celju, z gospodično Evge-nijo Šumijevo iz Ljubljane. Čestitamo!

— (Poskušen samomor.) Ob Strmi poti št. 8. stanujoča delavčeva žena Marija Bavdek skušala si je danes dopoldne z nožem prerezati vrat. Rana je nevarna in je le malo upanja, da bi žena ostala pri življenju. Prepeljali so jo v deželno bolnico. Marija Bavdek bila je že nekoliko dni jako razburjena in si je gotovo v blaznosti skušala kon-čati življenje.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Te-denski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 3. do 9. maja kaže, da je bilo novo-rojencev 17 (=27.56‰), umrlih 21 (=34.32‰) — med njimi so umrli za vratico 3, v sled mrtvouda

1, za različnimi boleznimi 17. Med njimi je bilo tujcev 5 (=23.8‰), iz zavodov 6 (=28.5‰). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli, in sicer: za škrlatino 7, za tifuzom 1, za vratico 6, za trachomom 5 oseb.

— (Iz Dolskega) se nam piše: Kljub sla-bemu vremenu smo v nedeljo slovesno praznovali blagoslovljenje brizgalnice, kateri je blagovolila biti kumica preblagorodna gospa Perdanova, soproga de-želnega poslanca in predsednika trgovinske in obrt-niške zbornice, blagoslovit pa je prišel gasilno orodje naš rojak g. katehet Smrekar. Počastil je slovesnost s svojo navzočnostjo načelnik zaveze kranjskih ga-silnih društev, g. Doberlet z zastopniki zaveze, prišla pa so tudi deputacije gasilnih društev iz Doba, Domžal in Ljubljane, gasilno društvo iz Dola pa se je korporativno vdeležilo slavnosti. Uverjeni smo, da je imelo do sedaj malo gasilnih društev pri blago-slovljenju toliko čast kakor naše, da bi je počastila dva deželna poslanca. Pripeljala sta se iz Ljubljane g. Ivan Murnik, ces. svetnik, in deželni odbornik ter g. Ivan Perdan, deželni poslanec in pred-sednik trgovinske in obrtniške zbornice. Po blagoslov-ljenju so gg. Doberlet, g. svetnik Murnik in kate-het Smrekar v lepih govorih povdarjali pomen ga-silnih društev, vzpodbujali k slogi in delavnosti ter našemu mlademu društvu napijali. Tem potom se najtopleje zahvaljujemo gospoj kumi, da je blago-volila kumovati, a zahvaljujemo se tudi za veliko-dušni dar, kateri je naklonila gasilnemu društvu. Preserčna hvala boji tudi gg. deželna poslanca Murniku in Perdanu, načelniku g. Doberletu, gg. zastopnikom zaveze, g. katehetu Smrekarju, društvu devljanskemu in vsem deputacijam, da so s svojim obiskom slovesnost tako nepričakovano povzdignili.

— (Žganje ga je ugonobilo) Posestnik Jožef Babšek iz Dolanjevsi se je v nedeljo sla-kega jeruša tako nasrkal, da je na Laverci pri ne-kem kozolcu obležal. Ljudje so ga nesli domov, kjer je pa kmalu potem umrl.

— (Izvanakad podružnice društva sve-tega Cirila in Metoda v Gradcu) zabavni večer bo v četrtek 21. maja. Priredi se v proslavo po-družnične desetletnice s prijaznim sodelovanjem hrv. slov. pevskega društva „Sloga“ pod vodstvom g. drd. med. F. Javanca, g. dr. Benjamina Ipavca, g. dr. B. Stuhca, g. drd. med. V. Supana in g. jur. G. Kreka. Vspored: 1. Farkaš: „Junak iz Like“, ko-račnica, udarja tambur. zbor; 2. Volarič: „Zi dom“, poje moški zbor; 3. Risto Savin: a) „Poslednje pismo“, b) „Poroka“, poje g. dr. B. Stuhc, spremlja g. dr. B. Ipavc; 4. Majer: „Hrvatski napjevi“, pot-pourri, udarja tambur. zbor; 5. Nedved: a) „Stru-narjeva pesen“, b) „Tvoj mi mi čuvam stan“, poje g. drd. med. V. Supan, spremlja g. jur. G. Krek; 6. Zajc: „Vrščica mala“, poje moški zbor; 7. B. Ipavc: „Nezakonska mati“, poje g. dr. B. Stuhc, spremlja g. dr. B. Ipavc; 8. B. Ipavc: „Mrak“ udarja tambur. zbor. Prosta zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: Steinfelder Bierhalle. Vstop-nina za osebo 40 novč., za obitelj 1 gld. 20 novč.

— (Z isterskega volišča) Pri volitvi vo-lilnih mož se je v občini Mali Lošinj, kakor poroča „Elinost“ primeril naslednji slučaj: „Volilna komi-sija v Malem Lošnju, ali nje predsednik, tamošnji župan, je navodilo za volitev volilnih mož prečital samo v italijanskem jeziku. Neki hrvaški volilec je zahteval, naj prečita isto tudi hrvaški, ker da ne razume italijanski; župan pa, kakor predsednik, ni hotel ustreči tej zahtevi vskljub zahtevanju vlad-nega poverjenika, gosp. Zrecha, ampak se je ostro postavil po robu vladnemu poverjeniku, ki je hotel prečitati na svojo past dotično besedilo tudi hrvaški, rekši, da zapusti (župan namreč) volilno dvorano in prepusti predsedstvo vladnemu komisarju. In res, ko je hotel komisar prečitati navodilo hrvaški, za-pustili so dvorano župan in njegovi somišljeniki v komisiji. Kaj je storil na to vladni komisar? Šel je prosit gospoda predsednika, naj se povrne v dvorano, obljubivši mu, da se navodilo ne prečita hrvaški, češ, da je dotični volilec odstopil od tega zahtevanja! Tako je tudi bilo. Vladni komisar je moral odnehati in zahtevi dotičnega volilca se ni ugodilo vzle-tu jasnemu stavu zakona. Vprašamo, ali se ni s tem po-nižala vladna avtoriteta pred priprostim ljudstvom zavoljo par laških kričavčev?!

— (Hrv. slov. veterinarsko društvo „To-mislav“ na Dunaju) volilo je v VI. redni seji dne 15. maja t. l. sledeči odbor: Engelmann Edmund, predsednik; Knaštek Vilko, podpredsednik; Piehaty Ivan, tajnik; Aichmsyer Ivan, blagajnik; Tepeš Oskar, knjižničar; Horák Franjo, odb. namestnik. Vsi slušatelji živinozdravništva.

— (Razpisane službe) Pri deželni vladi v Bosni je razpisanih več služeb političnih konceptnih praktikantov z adjutom 800 gld. Zahtevajo se do-vršene juridične študije in predpisani teoretični iz-piti ter znanje nemščine in jednega slovanskega jezika. Prošnje s potrebnimi spričevali ulože se na deželno vladu v Bosni. Natančnejši pogoji so raz-vidni iz razpisa v uradnem listu 18. maja 1896. — Služba sodnega sluga z letno plačo 250 gld. in 25% priklado, pri okrajnem sodišču v Postojini. Prošnje do 16. junija deželnemu sodišču v Ljubljani.

* (Eksplodija) je v Bidi v deželi Nupe raz-nesla hišo ondotnega emira. 200 oseb je bilo ubitih.

* (Strašno hudodelstvo) je storil organist stolne cerkve v Oatrogonu. Po slavnostni maši v spomin madjarskega milenija je zbor zapel — ce-sarsko pesem „Bog ohrani itd.“ Zaradi tega straš-nega hudodelstva so madjarski listi zagnali velik krik in kardinal Vaszary je drznega organista takoj spodil iz službe.

* (Star študent) V Greifswaldu je pred kratkim umrl 70 let star študent. Mož je „študiral“ na ondotni univerzi 51 let, pa seveda ni nikdar napravil nobenega izpita, to pa iz prav prozaičnega razloga. Pred 50 leti je umrl neki sorodnik tega starega dijaka. Zapustil je svoje veliko imetje v razne dobrodelne namene, a s pristavkom, da uživaj obresti jedini njegov sorodnik, sedaj umrli študent, toliko časa, dokler ne dobi službe. Mož je bil tako previden, da je ostal vse svoje življenje študent in se ni nikdar potrudil, da dobi kako službo, ker si je na ta način zagotovil dosmrtni užitek rečenih obrestij.

* (Grozen prizor.) V Maskravi v Algirju je bil te dni giljotiniran neki zamorec Enbarek zaradi mnogih zločinov. Ko so ga pripeljali pred giljotino je hotel parlamentirati, da bi se eksekucija odložila, a ker ni nič opravil, se je vrgel na tla in se z vso silo zoperstavljal krvniku in njegovim pomočnikom. Ti so hoteli zamorca za las vleciti pod nož, skušali so ga zvezati, a zaman. Naposled se je krvniku posrečilo, vreči obsojencu vrh okolu vratu in jo za-drgniti. S to vrvo so ga vlekli na giljotino in mu odsekali glavo.

Darila:

Zahvala. Gospod Evgen Vilhar, graščak na Kalcu, blagovolil je podariti gasilnemu društvu v Zagorji 30 gld. Za ta velikodušni dar se v imenu vsega moštva iskreno zahvaljuje — Alojzij Domi-celj, načelnik.

Književnost.

— Šaljivi Slovenec. Zbirka najboljših kratko-časnic iz vseh stanov. Nabral in izdal Anton Bre-zovnik. Druga povsem predelana in za polovico pomnožena izdaja. Ljubljana 1896. Natisnila in za-ložila Ig. pl. Kleinmay & Fed. Bamberg. Str. 308. Cena 90 kr., po pošti 10 kr. več. Prva izdaja te knjige se je obliostvu tako prikupila, da je bila vsa zaloga v kratkem razprodana. Urežajo želji, izrečeni z mnogih strani, in z ozirom na vedno povpraševanje po tej knjigi, se je priredila nova izdaja. Ta druga, v jezikovnem oziru vzgledna izdaja je povsem predelana, vrh tega pa izdatno pomnožena. Zbiratelj je imel jako srečno roko, kajti izbral je zgolj dobre anekdote, osoljene s pravim humorjem, tako da bo knjigo vsakdo z veseljem čital. Anekdote so vzete iz otroškega, iz dijaškega, iz lovskega, iz vojaškega, iz kmetijskega in meščan-skega življenja, dalje iz krčmarskega, obrtnega in trgovskega, duhovskega zdravniškega in pravniškega, iz kratka, iz vseh stanov, priobčene pa so tudi še razne druge dvotipne smešnice. Knjiga je jako lično natisnjena in opremljena, cca. pa tako nizka, da si jo lahko vsakdo omisli. Priporočimo ta kompedij humorja prav toplo vsem prijateljem zdrave šale.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 14 naslednjo vsebino: Slovanska opoditja; Ob smrti Golumbar-tijevi; Nekaj o rusko-poljskih razmerah; Protest slov. akad. mladina v Pragi proti mileniju; Huda iz Grada; Daj mi raku; Nekoliko srpskih nar. prekorječica i izreka; S potovanja; Naši knjižni grehi; Na Saksonskem pa pri nas; Dopisi; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— „Kmetovalec“ ima v št. 9. naslednjo vse-bino: Grozda plesnoba (Oidium Tuckeri); Strupena rosa (Peronospora viticola); Posušene pivovarske tropine za kremo; Pridelovanje jana in poraba platna; Razne reči; Vprašanja in odgovori; Go-spodarske novice; Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Brzojavke.

Dunaj 20. maja. Poslanska zbornica je v današnji seji nadaljevala razpravo o načrtu glede revizije zemljiškodavčnega katastra. V razpravo je posegel tudi finančni minister dr. Bilinski. Njegov govor je obudil največjo sen-zacijo. Glede znižanja skupne svote zemljiškega davka za 2½ milijona je minister rekel, da prepušča stvar zbornici, če pa ta vzprejme predlog, sstira vlada vse, kar namerava ali že dela v korist agrarcev. Davki na špirit, na sladkor in na pivo se morajo povišati; zbornica mora povišanje dovoliti, če ne tej vladi, pa kaki drugi, sicer nastane deficit. Ministrove besede so obudile splošno osupljenost.

Dunaj 20. maja. V današnji seji go-spodske zbornice je predsednik naznanil smrt nadvojvode Karla Ludvika in ginljivo govoril o njega velikih zaslugah za državo.

Dunaj 20. maja. Dunajski posl. Wrabetz je izstopil iz levičarskega kluba, a gotovo je, da izstopijo še nekateri drugi poslanci.

Dunaj 20. maja. Avtentično se javlja, da je konflikt mej nuncijem Agliardijem in madjarsko vlado poravnal.

Levico naravna, arseno- in železo- bogata mineralna voda (analiza prof. Lud. pl. Bartha na Dunaju) ima posebno jako zdravilno moč pri slabosti, anemiji, nervoznosti, krvnih in kožnih boleznih, menstrualcijskih anomalijah, malariji itd. Dobiva se v lekarnah, zaloga mineralnih vod, drogerijah itd. (2087—12)

[illegible]

dné 19 maja 1896.			
4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld..	194	"	— "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld..	126	"	75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	— "
Kreditne srečke po 100 gld.	198	"	— "
Ljubljanske srečke.	22	"	25 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	— "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld..	152	"	50 "
Trautway-društ. velj. 170 gld. a. v.	458	"	— "
Papirnati rubelj	1	"	27 1/2 "

Za mnoge dokaze srčnega sočutja za boleznin in o smrti našega iskreno ljubljene brata, odlošno bratranca, gospoda

za mnoge darovane vence in za spremstvo draga-
ga pokojnika do poslednjega počivališča, izro-
kamo s tem vsem dotlenikom našo najprišrežno
zahvalo, zlasti pa se zahvaljujemo gospodm c. kr.
uračniku, kakor tudi slavnemu gasilnemu društvu
v Velikih Laščah in okolici.

V Ljubljani, dné 19. maja 1896.

(2441) Žalujoči ostali.

s prakso (2426-2)

vzprejme takoj notar na Dolenjskem. Pevci in glasbeno izobraženi imajo prednost. Več pove iz prijaznosti upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Kdor ljubi svoje zdravje, ta naj kupi
„Iliria“-kolo
 ki je jedino na svetu prevideno s slo-
 vensko zaščitno tovarniško znamko
 in koje izdelujeta in prodajata
Saunig & Dekleva
 v Gorici (Görz)

po sledeči ceni: „Ilirja“-kolo I. vrste gld. 200.—, II. vrste gld. 175.—, III. vrste ali takozvano „Lucifer“-kolo gld. 117-50.

Imata **zastop** dvokoles „Swift“ iz proslule orožarne v Steyru, **potem zalogo** vsakovrstnih šivalnih strojev, pušk, samokresov, streljiva i. t. d. Popravljata šivalne stroje in dvokolesa. (2414—2)

katero naj ima: 2 sobi, ali sobo in sobico s kuhinjo, naj ima solnčno lego in je suho in v suhem kraju.

Prijazne ponudbe pod: „Stanovanje štev. 80“
poste restante Ljubljana. (2430—1)

Rimska cesta št. 20.

Toči se

iz Steinfeldske pivovarne bratov Reininghaus v Gradcu.

Čez ulico, ako se vzame 10 steklenic po 1/2 litra, se pošlje franko na dom. z veseloštopovanjem

z velespoštovanjem

Peter Krisch.

(2432-1)

**najmočnejša naravna arsen in železo
sodržujoča mineralna voda**

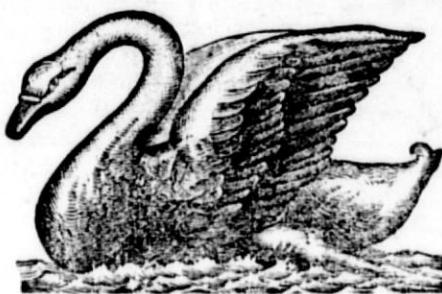
priporočevana od prvih medicinskih avtoritet in uporabljiva po zdravniškem predpisu pri **anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji** itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

1¼ ure oddaljeno od Tridenta, mineralna, blatna, parna kopel, popolno zdravljenje z urzlo vodo, elektroterapija, masaža, zdravilna gimnastika. Višna nad morjem 585 metrov, prekrasna lega, zaščiteni od vetrov, dišeč, suh zrak, brez vsega prahu, stalna temperatura 18 do 22 stopinj. **Zdravilišče** prve vrste z obširnimi lepimi parkom, prekrasen razgled na dolomite, 200 sob za tuje, oboedovalnice in bralne sobe, zdravilski salon. Povsod električna razsvetljava, zdraviška godba, lawn-tennis. Srečnata izprehajališča, lepi izleti. Sezona maj-oktober. Prospekte in pojasnila daje **kopulistično ravnateljstvo** v Roncegno. (2337-4)

avstro-ogerski patent

**zakonito registrovana
varšivena znamka**

je najboljše za perilo in drugo hišno porabo; združuje najvišjo pralno moč z največjo milobo; daje blesteče belo, nedišeče perilo in je posebno pripravno za volnato blago; izberno je kot ročno (2227) in kopalno mi'lo za velike in male. (5)

Nikomur ne bode žal, če poskusi.

Dobiva se večinoma v vseh prodajalnicah na drobno.

—❖— poročena. —❖— (2424)

Hranj

Hostanjevica

dné 20. maja 1896.

urər

v Ljubljani, Dunajska cesta
priporoča za (2421—2)

priporoča za (2421—2)

ure v največji izberi in po najnižjih cenah.

naznanjam p. n. občinstvu, da preselim z dném 20. maja t. l. svojo

iz Špitalskih ulic na Mestni trg št. 23.

P. n. občinstru se zahvaljujem za dosedanjí obisk in zagotavljam, da bodem slavnostnemu, kakor dosedaj v preteklih 35 letih, vedno s poštenim in cenentim blagom postregel. (2435—2)